

Başarı Hikayelerinde Söke Ekspres Gazetesi ve Cumhuriyet Ofset Matbaasının sahibi, 1980 yılından bu yana üyemiz olan Yılmaz KALAYCI'ya yer verdik.

Sizi tanıyabilirmiyiz?

1953 Söke doğumluyum. Evli, 2 çocuk babası ve 4 torun sahibiyim. Söke Ekspres Gazetesi ve Cumhuriyet Matbaası'nın sahibiyim.

-Mesleğe nasıl başladınız?

Ailemin durumu iyi olmadığı için ilkokulu bitirdikten sonra çalışmaya karar verdim. Halil Kavgacı sayesinde 1965 yılında matbaacılık alanında çırak olarak yetiştirmeye başladım. Çalıştığım matbaada 'Özü Sözü Bir Gerçek Gazetesi'ni' basıyorduk. Böylelikle gazeteyi daha yakından tanıma fırsatım oldu. Basımından dağıtımına kadar gazeteyle biz ilgileniyorduk. Ek gelir sağlamak için bastığım gazeteyi adliyeye , 'Gazeteee, Söke'nin gerçek gazetesiii' diye bağırır satardım.Sattığım gazetelerin parası bana kalırdı ve o gün en mutlu ben olurdum. Sonra askere gittim.

-Ya Askerlikten sonrası?

Aynı işime devam ettim, çünkü kendimi o alanda yetiştirmiştim. Daha önce çalıştığım yere gittim elemana ihtiyaçları yoktu. Ne yapacağım diye kara kara düşünürken arkadaşım ile beraber bildiğimiz işi yapmaya karar verdik. Matbaa açacaktık, ama ikimizde de para yoktu.

Ben 5 bin lira, arkadaşım da 4 bin 500 lira borç para buldu ve bir makine aldık. Makineyi aldık almasına fakat makine 15 bin liraydı. Birazını peşin birazını da taksitle olmak üzere borçlandık. 30 metrekare küçük bir dükkan tuttuk. Dükkanımız vardı fakat bu seferde elektriğimiz yoktu. Elektrik aboneliği alacak paramız kalmamıştı. Bankalardan kredi çektik elektriğimizi bağlattık. Dükkanda o kadar çok eksik vardı ki hangi birisini yapacaktık bilmiyordum. Ama pes etmedik, bir iş aldık elle onları bastık.

O zamanlar zor şartlar altında matbaacılık yapıyoruz. Bir gün bir ihaleye girdik ve birçok matbaa içinden ihaleyi biz aldık. O zaman çok mutlu olmuştuk. İş aldık almasına fakat elimizde ne zımba ne dikecek alet ne de kesecek bıçak vardı. Eski çalıştığım yer bıçağı kullanırmazdı çünkü ellerinden ihaleyi almıştık.

Bu iş böyle olmaz deyip İzmir'e gittim sonra ödemek kaydıyla zımba aldım. Verilen siparişleri bastık ve işi teslim ettik. O gün o kadar gururlanmıştım ki... Tarif edilmez bir mutluluktuk. Evlenme zamanı gelmişti. Kız istemeye gideceğimiz zaman elimde bir iş vardı ve yetişmesi gerekiyordu. Üzerimi değiştirecek fırsatım olmadığı için iş kıyafetlerimle eşimi görmeye gittim. Üstüm yağlıydı ve eşim haklı olarak sitem etmiş. Sonra mutlu bir evlilik gerçekleştirdik. Paramın olmadığı ilk zamanlarda bir iş adamı 10 bin tane senet siparişi verdi. Kağıdın örneğini götürüp 'Bu kağıttan bu şekilde' basacağımı söyledim. El pedalında 10 bin senedi bastım adama götürdüm. Adam 'ben bu kağıttan istemiyorum' dedi. Senetleri almadı o senetleri sırtımda ağlaya ağlaya geri getirdim. O kağıda mı acırsın, emeğine mi acırsın, alamadığın paraya mı acırsın... Hayatımda hiç unutamadığım bir olaydır.

Sonra neler yaptınız?

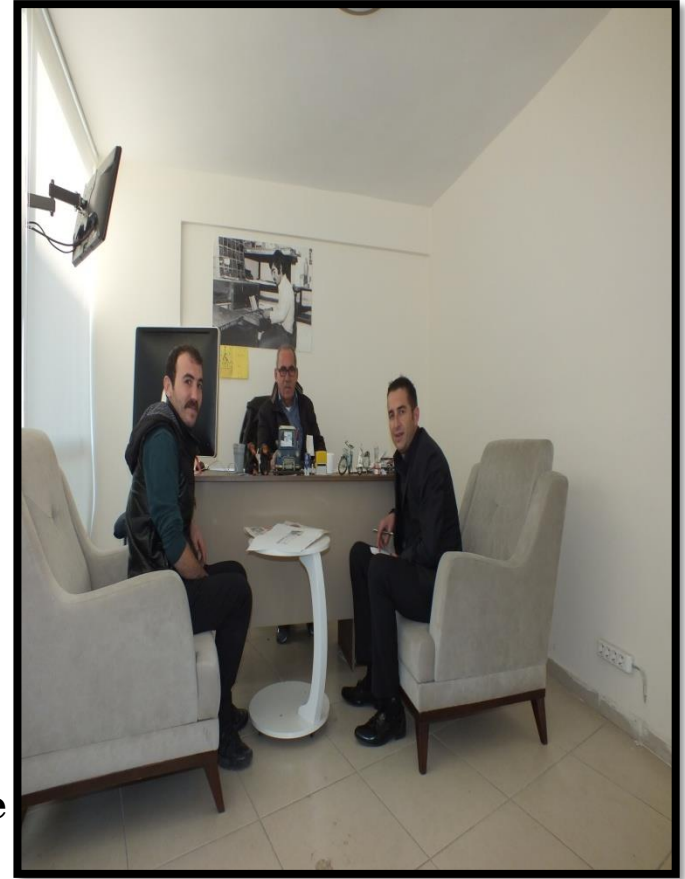
İki sene ortağımla beraber işi götürdük. Daha sonra arkadaşşıma dükkanı devralmak istediğimi söyledim. O da kabul etti hesaplarımızı görüp helalleştik ve tek başıma yıllarca çalıştım ve işimi bugünlere getirdim.

İşim çok zordu. Bunun farkındaydım ve asla arkama dönmedim. Siparişleri yetiştirmek için sabahlara kadar çalışmak zorundaydım. 30 metrekarelik alanda hem çalışıp hem de uyurdum. Sürekli ayakta dururdum ve elle çalışırdım. İşimi büyütmek için daha iyi bir makine almam gerektiğini biliyordum. Biraz para biriktirdim ve makinemi aldım. O zaman daha da hırslandım. Tek tek insanların kapılarını çaldım ve kendimi tanıttım. Dükkanımın önünü yıkar müşteri beklerdim. Geçen insanların bana hayırlı işler demesi o kadar çok hoşuma giderdiki o mutluluk çok başkaydı. Böylelikle 22 yaşında kendi işimin sahibi oldum.

-Söke Ekspres nasıl girdi hayatınıza?

Kavgacı bir insandım. Haksızlığa tahammül edemezdim bu yüzden gazetelerin bu çark içinde önemli bir görevi olduğunu düşünüyordum. Söke’de oturduğumuz mahallede elektrikler kesilirdi fakat kaymakamın oturduğu mahallede kesilmezdi. Kaymakamın evinin önüne gider ‘Bizde elektrikler yok sizde niye var’ diye bağırırdım. Küçüklükten beri haksızlığa tahammül edemezdim sanırım o yüzden gazeteleri sevdim. Matbaacılık mesleğini hayatıma oturduktan sonra hep aklımın köşesinde olan gazeteciliği hayata geçirmek vardı. Söke Ekspres Gazetesi batmak üzeriydi, sahibi Yalçın Bora ölmüştü. Çıraklığını yaptığım matbaada da Söke Ekspres Gazetesinin basımını yapmıştım. Bu köklü gazeteyi yaşatmak istiyordum. Eşi kabul etmeyince bende ‘Söke’nin Sesi’ diye bir gazete çıkarttım. Daha sonra Söke Ekspres’ten çağırdılar ve satmak istediklerini söylediler. 15 bin liraya ve bir telefon aboneliği karşısında gazeteyi satın aldım. Daha şevkle çalışmaya başladım, gazetecilik rüyamı gerçekleştirdim..

“ARKASINIZA DÖNERSENİZ KAYBEDERSİNİZ”

-Küçük bir yerden başlayıp belli bir yerlere geldiniz neler önerirsiniz?

İnsan ilk önce kendine güvenmeli ve sonra azmetmelidir. Hırslanacaksınız, bu hırslanmayı yanlış anlamayın. Hırsın azı da çoğu da zarardır. Hayatınızda bu hırsı dengelemeyi öğreneceksiniz. İnsanın bir hedefi olması gerekiyor. Ben kendime bir hedef koydum ve bunu gerçekleştirdim. Bir şeyleri başarmak kolay değildir. Arkanıza dönüp bakmayacaksınız bakarsanız kaybedersiniz. Babam ilerlemiş yaşına rağmen çalışıyordu. Babama kendi işimi kuracağıma ve eve belli bir süre para getiremeyeceğimi söyledim. Eğer babam arkamda durmasaydı, belki de başaramayacaktım. Çünkü insanın en büyük destekçisi ailesidir.

